

Εκσυγχρονισμός του Κράτους και επιχειρηματική δραστηριότητα

Του κ. Μιχάλη ΓΚΙΟΚΑ

Η πρόσφατη απόφαση της Κυβέρνησης να προχωρήσει στην κατάργηση, στην συγχώνευση και στην μεταφορά Υπηρεσιών της Δημόσιας Διοίκησης, Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου (που ασχολούνται-εννοείται- με έργα του Κράτους- αντί του Κράτους-) πρέπει κατ' αρχάς, να χαρακτηριστεί ως «ορθή» και ως «σκοπεύουσα» προς την σωστή κατεύθυνση.

Η απόφαση αυτή δεν απηχεί τίποτε άλλο, παρά μέρος των σκέψεων εκείνων, Επιστημόνων, Πολιτικών, Στελεχών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Επιχειρηματιών, απλών Πολιτών, οι οποίοι από μακρού χρόνου διετύπωναν ποικιλοτρόπως την βάσιμη άποψη για τον περιορισμό της «έκτασης» των αρμοδιοτήτων (εκτεταμένων λίαν...) του Κράτους, επ' αγαθώ τόσον της Διοικήσεως του Κράτους, όσον και των διοικουμένων υπ' αυτού και των παραφυάδων του, Πολιτών-Υπηκόων.

Όπως κατέστη γνωστό σε πρώτη φάση (ο υπογράφων θέλει να ελπίζει, ότι θα υπάρξει και δεύτερη...) θα καταργηθούν ή θα συγχωνευθούν ή θα μεταφερθούν μερικές δεκάδες Τμημάτων Δημοσίων Υπηρεσιών και Νομικών Προσώπων Δημοσίου και Ιδιωτικού Δικαίου, που ανήκουν βασικώς σε δεκατέσσερα Υπουργεία (Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Γεωργίας, Ναυτιλίας, Περιβάλλοντος, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υγείας και Πρόνοιας, Παιδείας, Πολιτισμού, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης) ή λειτουργούν αυτοτελώς, υπό την εποπτεία, εννοείται, άλλων Υπουργείων.

Το πρώτο συμπέρασμα από την μετά προσοχής «ανάγνωση» των στοιχείων των προς κατάργηση ή συγχώνευση ή μεταφορά Τμημάτων Υπηρεσιών και Νομικών Προσώπων είναι, ότι «ποσοτικώς» η «επέμβαση» για μείωση του εύρους των αρμοδιοτήτων του Κράτους είναι μικρής εμβέλειας, δεδομένου, ότι αφήνει αλώβητο τον κύριο

κορμό δραστηριοτήτων του (όχι απτομένων βεβαίως της οντότητάς του και της εθνικής ασφάλειας) τις οποίες ασκεί «εκ περισσού», ή δεν προχωρεί σε ενιαίες λύσεις.

Επί του τελευταίου αυτού επισημαίνεται π.χ. η περίπτωση του ΝΑΤ, το οποίο θα εξακολουθήσει «επί του παρόντος» να παραμένει υπό την «εποπτεία» του Υπουργείου Ναυτιλίας, μη μεταφερόμενο, κατ' εξαίρεση, στο Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αρμόδιο καθ' ύλην Υπουργείο περί τα θέματα της ασφάλισης κ.λ.

Για όσους υπεραμύνονται της άποψης, ότι το Κράτος μπορεί να ασχολείται επιτυχώς με ό,τι δήποτε, άρα και με επιχειρηματικές δραστηριότητες, σημειώνεται εδώ ενδεικτικώς, ότι πρόσφατη έρευνα επί του θέματος των λόγων, που επιβραδύνουν την αποκλιμάκωση του πληθωρισμού κατέδειξε, ότι τον πληθωρισμό «εκτρέφουν» με ιδιαίτερη θαλπωρή οι Δημόσιες Επιχειρήσεις και οι συνεχείς αυξήσεις των τιμολογίων τους!

Πρέπει να καταστεί σαφές, ότι παρήλθε η εποχή εκείνη όπου το Κράτος είχε την «πολυτέλεια» και την «δυνατότητα» να ασχολείται επιτυχώς με ό,τι δήποτε. Σήμερα το Κράτος, κάτω από συνθήκες σκληρού ανταγωνισμού μεταξύ Κρατών και Ιδιωτών και μεταξύ Ιδιωτών και Ιδιωτών, δεν έχει την ευχέρεια άσκησης επιτυχούς επιχειρηματικής δραστηριότητας. Αυτή επιφυλάσσεται πλέον υπέρ ευέλικτων σχημάτων, τα οποία, κατά κανόνα, η ιδιωτική πρωτοβουλία μπορεί να εμπνευσθεί, να συγκροτήσει, να οργανώσει, να λειτουργήσει και να οδηγήσει στην επιτυχία.

Εκείνο που οι καιροί επιφυλλάσσουν και επιτάσσουν να πράξει το Κράτος είναι η οργάνωση κατά τον καλλίτερο δυνατό τρόπο των Υπηρεσιών του. Διότι, η αρτίως οργανωμένη Δημόσια Διοίκηση είναι πλέον *condicio sine qua non* και για την επιτυχή άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας. Και είναι γνωστό πλέον και στην Ελλάδα, ότι ο οικονομικώς «υγιής» επενδυτής-επιχειρηματίας (αυτός που ενδιαφέρει μία Οικονομία και μία Κοινωνία - όπως η Ελληνική-) ενδιαφέρεται συνήθως όχι τόσο για τα κίνητρα και τις οικονομικές ενισχύσεις, που θα του προσφερθούν (ως δέλεαρ...) για την πραγματοποίηση επενδύσεων στην Ελλάδα, αλλά για μία αποτελεσματική, γρήγορη, ευέλικτη και αδιάφθορη Δημόσια Διοίκηση, όπως εκείνη, που απαντάται σε άλλες Χώρες.

Και αυτού του είδους την Δημόσια Διοίκηση πρέπει επειγόντως να αποκτήσει η Χώρα, διότι το Κράτος δεν έχει πλέον την δυνατότητα να υποκαθιστά αποτελεσματικώς την ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα και πρέπει να διατηρήσει για τον εαυτό του τον ρόλο του Επιτελούς, που σχεδιάζει πολιτικές, εμπνέει, προσανατολίζει τις παραγωγικές δυνάμεις του Τόπου, αφυπνίζει ενδιαφέροντα, δημιουργεί, κατά το δυνατόν, ευνοϊκές συνθήκες για δημιουργικές επιδόσεις, εξασφαλίζει συνθήκες αξιοπιστίας και ασφαλείας, με τελικό σκοπό, και την μέσω πόρων προερχομένων από την ιδιωτική δραστηριότητα, ικανοποίηση των αναγκών των Πολιτών, χάριν και υπέρ των οποίων, άλλως τε, το Κράτος συνεστήθη και έχει λόγο υπάρξεως...